

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a ... Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: dr. Homoki Tamás ügyvéd) által képviselt felperesnek (felperes címe) dr. J.T. jogtanácsos által képviselt alperes (alperes címe) ellen 2.559.014 forint kártérítés és járulékai megfizetése iránt a Kecskeméti Városi Bíróságon 19.P.22.419/2008. szám alatt indult és másodfokon a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 3.Pf.21.597/2010/3. számú ítéletével befejezett perében a másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 3.Pf.21.597/2010/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság 39. sorszámu ítéletét - amely arra kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2.559.014 forintot és annak késedelemi kamatait, valamint 72.297 forint lejárt késedelmi kamatot - a másodfokú bíróság helybenhagyta. A jogerős ítéleti tényállás szerint a felperes tulajdonában álló ... forgalmi rendszámú ... típusú személygépkocsi 2007. augusztus 14-én összeütközött a ... forgalmi rendszámú ... típusú gépkocsival. A baleset bekövetkezéséért a felelősség a ... gépjármű tulajdonosát terhelte, aki kötelező gépjármű felelősségbiztosítással rendelkezett az alperesnél. A felperes az alperestől nem kapott kellő időben tájékoztatást arról, hogy az alperes szerint a gépjármű javítása gazdaságtalan. A felperes a személygépkocsi javítását elvégeztette, ennek ellenértékeként 5.821.014 forintot fizetett ki a vállalkozónak. Az alperes 2007. november 26-án a felperesnek 3.274.000 forint biztosítási összeget megfizetett.

A felperes keresetében további 2.559.014 forint és annak kamatai valamint a kifizetett biztosítási összeg késedelmi kamatai megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Az alperes a keresetet azért tartotta alaptalannak, mert a gépjármű javítását gazdaságtalannak ítélte. A másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően a beszerzett szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a balesettel összefüggésben keletkezett sérülések javítása megtörtént. A gépjármű annak káridőpontkori értékére, futásteljesítményére, maradványértékére, illetve a várható javítási költségekre figyelemmel gazdaságosan javítható volt. A gépjármű tényleges javítási költségét mint kárt a Ptk. 345.§-ának (1) bekezdésére, 355.§ (1) és (4) bekezdésére figyelemmel a Ptk. 559.§-a és a 190/2004. (VI.8.) Korm. rendelet 1. számú mellékletének 1. pontja alapján köteles az alperes a felperesnek megtéríteni. A másodfokú bíróság jogi álláspontja szerint az alperesnek a kár megtérítése iránti kötelezettsége nemcsak a gépjármű gazdaságos javíthatóságának a tényéből és az alperes tájékoztatási kötelezettségének az elmulasztásából, hanem a Ptk. 355.§ (4) bekezdésében foglalt teljes kártérítés elvéből is következik.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a felperes keresetének elutasítását kérte. Másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kérte utasítani. Jogszabálysértésként a 190/2004. (VI.8.) Korm. rendelet 8.§-ának (6) és 10.§-ának (2) bekezdésére, a Ptk. 355.§-ának (4) bekezdésére és a Pp. 182.§-ának (3) bekezdésére hivatkozott. Előadta, hogy a javítási költség - mint a kár kiküszöböléséhez szükséges költség - akkor érvényesíthető, ha indokolt és ésszerű, tehát ha a javítás gazdaságos. Amennyiben a javítás nem gazdaságos, úgy a károsult csak a vagyonában bekövetkezett értékcsökkenésre, azaz a gépjármű káridőponti értékének és roncsértékének a különbözetére tarthat jogszerűen igényt.

A 190/2004. (VI.8.) Korm. rendelet 10.§-ának (2) bekezdése szerint a kárigényre adott válasz elmaradásának a következménye az, hogy a károsult a Kártalanítási Szervezet felé fordulhat, nem pedig az, hogy érdemi vizsgálat nélkül valamennyi kárigény megtérítésére kötelezhető a biztosító.

A szakértői vélemény ellentmondásos, amelynek feloldására nem került sor. A javítási költség és a gépjármű balesetkori forgalmi értékének összevetéséből különleges szakértelem nélkül is megállapítható, hogy a gépjármű javítása gazdaságtalan volt. Amennyiben elfogadható a szakértőnek a gépjármű balesetkori forgalmi értékére és maradványértékére vonatkozó megállapításai, úgy az alperes 1.645.000 forint megfizetésével eleget tett volna kártérítési kötelezettségének. Ezzel ellentétes a szakértő azon

megállapítása, hogy 5.821.014 forint költségű javítás gazdaságos. A jármű javításának a gazdaságosságát a várható javítási költség és a gépjármű káridőpontkori értéke határozza meg, ezért értelmezhetetlen a szakértő arra való hivatkozása, hogy a jármű tulajdonságaira és maradványértékére tekintettel a jármű gazdaságosan javítható. Utalt a Független Igazságügyi Gépjármű Szakértők Értékelemző Egyesületének állásfoglalására, amelyet a bírósági gyakorlat is elfogad. Különleges szakértelem nélkül is felismerhető a szakértő tévedése a műszaki és a gazdasági totálkár fogalma tekintetében. Fenntartotta a korábbi eljárás során a szakvéleménnyel kapcsolatos valamennyi kifogását. Sérelmezte, hogy annak ellenére nem teljesítette a bíróság az újabb szakértő kirendelésére tett bizonyítási indítványát, hogy a szakértő a kiegészítő szakvéleményében sem oldotta fel az ellentmondásokat.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

A 190/2004. (VI.8.) Korm. rendelet 8.§-ának (6) bekezdése a biztosító kötelezettségeként írja elő, hogy a kártérítési igény benyújtásától számított 3 hónapon belül a károsultnak kellően megindokolt kártérítési javaslatot tegyen azokban az esetekben, amelyekben a felelősség nem vitás és a kárt összezszerűen megállapította. Tévesen hivatkozott az alperes arra, hogy a válaszadás elmaradásának egyetlen következménye a rendelet 10.§-ának (2) bekezdése szerint az, hogy a károsult kártérítési igényét - a biztosító mulasztása esetében - a Kártalanítási Szervezettel szemben érvényesítheti. A Korm. rendelet 10.§-ának (1) bekezdése értelmében a Kártalanítási Szervezet a 9.§ (1) bekezdés szerinti felelősségbiztosító helyett nyújt szolgáltatást, ha a 9.§ (1) bekezdésében írt feltételek fennállnak. Ezek a feltételek a perbeli esetben hiányoztak, mert a károkozás Magyarországon történt. A Korm. rendelet 8.§-ának (6) bekezdése a károkozó gépjármű üzemeltetője biztosítójának a kötelezettségét fogalmazza meg. A jogszabály szabta kötelezettség megszegése nyilván jogellenes magatartásnak minősül, ezért nem sértett jogszabályt a másodfokú bíróság, amikor a gépjármű javítási költségének kárként való megítélésénél figyelembe vette azt is, hogy az alperes a gépjármű gazdaságtalan javításáról, illetve a kártérítési javaslatáról szóló döntéséről nem tájékoztatta a felperest. A megküldött értesítés nem volt teljes körű, nem tartalmazta a kártérítésre vonatkozó javaslatot, sem a kár összegét. Nem volt jelentősége annak sem, hogy a károsult felperes a javítást a kárbejelentéstől számított három hónap eltelte előtt megrendelte, ugyanis az alperes sem ez idő alatt, sem azt követően nem adott a jogszabályoknak megfelelő tájékoztatást. Az alperes nem foglalt állást a gazdasági totálkár

kérdésében, ezért a felperesnek nem lenne felróható, ha a javítást annak gazdaságtalansága esetén is megrendeli.

A Ptk. 355.§-ának (4) bekezdése sem sérült, mert a másodfokú bíróság helyesen hivatkozott a teljes kártérítés elvére, arra, hogy a károkozó mindazért a kárért felelősséggel tartozik, amely nem következett volna be, ha nincsen káresemény. Eszerint a károkozó - jelen esetben a biztosító alperes - a megsértett értékviszonyokat köteles helyreállítani. A Ptk. 355.§-ának (4) bekezdése alapján a károsult többek között a vagyoni hátrány - dologi károk - csökkentéséhez szükséges költségek megtérítését igényelheti. A vagyonban beállott értékcsökkenés tehát javítással is kiküszöbölhető, ennek során azonban a károsult a károsodás mértékét meghaladó vagyoni előnyre nem tehet szert. Az eljáró bíróságok szakértői bizonyítást vettek fel annak tisztázása végett, hogy a vagyoni hátrány kiküszöbölése során felmerült javítási költségek ésszerű, gazdaságos kiadásnak minősültek-e. Alaptalanul hivatkozott az alperes arra, hogy e körben megállapított tényállás megalapozatlan az ellentmondásos és hiányos szakértői véleményre tekintettel.

Annak nincsen jogi jelentősége, hogy a biztosítók általában milyen körülmények esetén döntenek a totálkáros, vagy a gépjármű kijavítási költségének megtérítése keretében történő kárrendezés között. A Fővárosi Ítéltábla csatolt ítéletére való hivatkozásnak ugyancsak nincsen jelentősége, a másodfokú bíróság - fellebbezés hiányában - nem is vizsgálta felül azt a kérdést, hogy a tehergépkocsi javítása gazdaságos volt-e.

Az alperesnek a szakvéleménnyel kapcsolatos kifogásai nem tették aggályossá a szakvélemény szakmai álláspontját. A gépjárműnek a baleset bekövetkeztékori forgalmi értékének megállapításánál figyelembe vett üzemidőnek és a futásteljesítménynek a szakvéleményben írt adatai megfeleltek a nyilvántartási adatoknak. A relatíve alacsony futamidőre a felperes által csatolt bizonyíték magyarázattal szolgált. Az alperes nem bizonyította a nyilvántartással szemben, hogy a gépjárművet külföldön 1999-ben forgalomba helyezték. Az 5.821.014 forint javítási költség a balesetkori forgalmi értéknek - 5.862.800 forintnak - 96%-a, ami valóban felveti a javítás gazdaságosságának a kérdését. A szakértő pontosan ismerte a biztosítási gyakorlatot, a gazdaságos javíthatóság megítélése tekintetében. Éppen ezzel szemben foglalt állást akként, hogy az adott egyedi esetben a meghatározott műszaki jellemzőkre és a fődarabok épségére tekintettel gazdaságosan javítható a gépjármű. A szakértő a maradványértékre is utalt ebben a körben. Ennek figyelembevétele nem tekinthető értelmezhetetlennek. A sérült gépjármű forgalmi értékét a szakértő 4.217.000 forintba tette, amely valóban magas érték, de ez is a kijavítás indokoltságát támasztja alá. A roncsértéket az alperes

azzal a megjegyzéssel vitatta, hogy az a piaci viszonyokra tekintettel irreálisan magas, ez a megjegyzés azonban nem elegendő a szakvélemény meggyengítésére. A szakvéleményből nem állapítható meg, hogy a szakértő tévedésben lett volna a gazdasági és a műszaki totálkár fogalmát illetően. Mind a műszaki szempontokat tekintve, mind pedig a gazdaságosságot tekintve javíthatónak ítélte a gépjárművet, tehát sem a műszaki, sem a gazdasági totálkárt nem látta fennforogni.

Nem sértett eljárási szabályt tehát a másodfokú bíróság amikor a szakvéleményt annak kiegészítésével együtt meggyőzőnek, ellentmondásmentesnek ítélte, a tényállás megállapításának alapjául elfogadta és a további bizonyítást indokoltan, mint szükségtelent elvetette.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján az alperes köteles a felperesnek a felülvizsgálattal okozott költségét megtéríteni, amely a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (5) bekezdése és (6) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjat foglalja magába.

Budapest, 2011. május 5.

dr. Kiss Mária a tanács elnöke s.k., dr. Rédei Anna előadó bíró s.k., dr. Puskás Péter bíró s.k.

Sipos

a kiadmány hitelélül:

bírószági ügyintéző